

Sygn. akt V K 125/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 16.09. 2019 r., 7.10.2019 r. na rozprawie

sprawy **P. K.**

urodzonego (...) w G.

syna R. i B. z d. R.

oskarżonego o to, że: w dniu 23 kwietnia 2019 r. ok. godz. 14:55 na trasie K. –W. na drodze krajowej (...) kierował samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,91 promila alkoholu etylowego we krwi

tj. o czyn z art.178a§1 kk

1. Oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1 kk i art. 35§1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii „B” na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 wyroku środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 kwietnia 2019r.
4. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 125/19

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2019 roku o godz. 14:55 funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji w W. zatrzymali do kontroli na drodze publicznej między miejscowościami K. i W. P. K., kierującego samochodem marki P. o nr rej. (...). Policjanci przeprowadzili badanie kierowcy na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone

urządzeniem (...) badania dały wynik: 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 15:34. Na żądanie kierowcy pobrano krew celem przeprowadzenia jej badania na zawartość alkoholu etylowego. Badania wykazały zawartość 1,91 promila alkoholu etylowego w nadesłanej próbce krwi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k.88-88v), zeznania K. J. (k.31), R. K. (k. 12), protokół użycia A. (k. 2), analizę badania krwi (k. 14-19).

Oskarżony P. K. wyjaśniając przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że w dniu zdarzenia ok. godziny 9:00 w miejscowości O. zepsuł mu się samochód służbowy, zadzwonił więc po pomoc drogową, a następnie poinformował swoich przełożonych, że nie może dalej jechać. Laweta przewiozła pojazd do warsztatu mechanicznego w G.. Skontaktował się również z ubezpieczycielem, który zapewnił mu samochód zastępczy – został nu podstawiony pod warsztat. Oskarżony podał dalej, że ponownie ze swoim pracodawcą rozmawiał ok. godz. 13:00. Pracodawca zgodził się, by P. K. wrócił do domu i tego dnia zakończył już pracę. Wracając z G. do W. postanowił zajechać do S. w O. na obiad. Wiedząc, że to koniec pracy, zamówił do obiadu trzy piwa. Nie planował już nigdzie jechać, bo umówił się z żoną, że zajedzie po niego do S. i razem pojedą do O.. Około godziny 14:00 zadzwonił jednak do niego jego dyrektor. Poinformował go, że musi się stawić w W. przed godz. 15.00, a następnie pojechać na R., na P. B.. Jego dyrektor chciał nawiązać współpracę z klientem. Oskarżony podał, że tego dnia był wewnętrznie rozbity w związku z awarią pojazdu, dlatego nie zastanawiał się co robi, wsiadł w samochód zastępczy i pojechał w kierunku W.. Po drodze został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy policji, zaś przeprowadzone badanie wykazało, że znajduje się pod wpływem alkoholu (wyjaśnienia oskarżonego k. 88-88v).

Oskarżony w toku rozprawy wyraził skruchę i przeprosił za swoje zachowanie, wskazując, że nie było ono zamierzone. Podał, że ma na utrzymaniu dziecko. Jego dwuletnia córka miała we wrześniu pójść do przedszkola, co jednak nie nastąpiło, ponieważ nie ma kto jej zawozić. Jego żona pracuje bowiem od 9:00 do 19:00 i nie ma możliwości, by tym się zająć. Nadto P. K. podał, że obecnie jest wykluczony z wykonywania zawodu. Pomagają mu rodzice i teściowie, dzięki czemu ma możliwość spłaty zaciągniętego kredytu.

Okoliczności dotyczące kierowania przez oskarżonego samochodem bezpośrednio przed kontrolą oraz stanu jego nietrzeźwości nie budzą wątpliwości i w tym zakresie zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania świadków oraz zebrana w sprawie dokumentacja są w pełni wiarygodne. Ustalony stan faktyczny pozwala na przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku opisanego w art. 178a § 1 kk.

Z art. 115§16 kk wynika, iż stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy

Przy wymiarze kary i środków karnych Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo-przedmiotowe sprawy, w tym znaczny stopień nietrzeźwości P. K. w dniu zdarzenia, fakt że oskarżony kierował samochodem w godzinach popołudniowych na ruchliwej drodze, w porze powrotów z pracy, co zwiększało zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jednocześnie Sąd miał na uwadze również dotychczasową niekaralność oskarżonego (dane o karalności k. 33). Analizując okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że karą adekwatną do okoliczności czynu będzie kara 10 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Powinna spełnić w stosunku do oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą, by powstrzymać go od popełniania kolejnych przestępstw.

Nadto na zasadzie 42 § 2 kk Sąd orzekł środek karny w postaci obligatoryjnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii „B” na okres 3 lat. Zdaniem Sądu zakaz ten będzie wystarczający do osiągnięcia wobec sprawcy celów oraz funkcji wymienionego środka

karnego. Na poczet tego środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 kwietnia 2019r.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 złotych.

Ze względu na trudną sytuację majątkową P. K., który jest teraz osobą bezrobotną Sąd uznał, że pokrycie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwie. Wobec powyższego na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolniono ją w całości od ich zapłaty.

Nadmienić należy, że w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodziły warunki do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego. Jedną z przesłanek do zastosowania tej instytucji jest stwierdzenie, iż społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna. Jednocześnie zgodnie z art. 115§2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu zabronionego pod groźbą kary sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Wykładnia art. 115§2 kk jednoznacznie wskazuje na to, że przedmiotem społecznej szkodliwości konkretnego czynu zabronionego są wyłącznie elementy związane z tym czynem, że tym samym nie mogą na stopień szkodliwości czynu zabronionego wpływać elementy niezwiązane z tym czynem, np. elementy związane tylko z osobą sprawcy (Stefański 2017, wyd. 3/Pohl, na temat tej kwestii zob. również wyr. SA w Łodzi z 18.8.1999 r., II AKa 129/99, Biul. PA w Łodzi 1999, Nr 9, s. 1). Oznacza to, że Sąd oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu nie może uwzględnić warunków osobistych sprawcy czy też tego, jakie konsekwencje poniesie w związku z wymierzeniem kary. Skazanie i wymierzona kara oraz środki karne niewątpliwie są dolegliwe dla oskarżonego i wywołują negatywne następstwa w jego życiu zawodowym i osobistym, sytuacja taka stanowi jednak naturalny skutek związany z popełnieniem przestępstwa, którego mógł uniknąć. Popołniając przestępstwo miał świadomość ewentualnych konsekwencji z tym związanych.